

Olin yliopistolla töissä viiden vuoden ajan - 1970-1975. Esimiehenäni oli professori Salmensaari. Hänen hyvässä ohjauksessa tein lisensiaattitutkinnon: maarakennuskoneiden työn tahdistus. Myös siinä jouduin käyttämään tietokonetta. Kun Heikki Suitiala oli kiinteistövirstonpäälikkönä, sain audienssin hänen luokseen, kun kiinteistövirato oli juuri siirtymässä tietokoneen käyttöön ja hän kiinnostui minun osaamisestani. Hänen ansiostaan firmani sai varuksen kuopungin vuokratonttiin. Olin myös yliopiston tietokonekeskuksen assistenttina. Sain Oulun yliopistolta erinomaisen koulutuksen rakentamistalouteen ja päätin ryhtyä rakennusalan yrittäjäksi. Säästöpankin johtaja Heikki Paloheimo uskoi minun kykyihini ja sain Säästöpankilta noin 400 000 markan lainan. Kun minulla ei ollut muuta varallisuutta kuin 5000 markkaa tilillä, sain lainan ilman vakuuksia – Paloheimo sanoi, että nimikirjoitus riittää. Taas minulla oli hyvä ohjaaja mukana.

Äitini kerkesi olla Hirosen vanhainkodissa seitsemän vuotta. Tuona aikana hän sai hyvää hoitoa ja eli mielestäni elämänsä helpointa ja onnellisinta aikaa. Äitini kuoli 77 vuotiaana keväällä 2000. Hän kuoli hiljaa eräänä kevään yönä, siitä minulle ilmoitettiin seuravana aamuna. Tuona vanhainkoti aikana aloin pikkuhiljaa ymmärtämään, mitä äitini oli joutunut uhrautumaan minun takiani.

Vaimoni Alli sairastui 2012 jouluna syöpään. Syöpää yritettiin parantaa Oulun yliopistollisessa sairaalassa. Lääkärit eivät tienneet, mikä oli syövän syy tai laji. Hänen kaulassaan oleva pesäke leikattiin. Se onnistui hyvin. Minua ihmetytti se, että varsinainen syöpähoito toimi vain annettuina aikoina. Jos jotakin ongelmia tuli potilaalle, hänen oli mentävä päivystykseen.

Päivystyksessä ei tiedetty, mitä pitää tehdä. Päivystyksen tilat olivat varsinkin viikonloppuina täynnä meluavia päihtyneitä. Yhden kerran menimme ambulanssilla päivystykseen noin klo 16 perjantai-iltana, monen tutkinnan jälkeen Alli vietiin osastolle seuraavana aamuna noin klo 3. Minä kävelin kovassa vesisateessa kotiin. Ensiksi ihmetytti, että hoitoa ei saanut siellä missä oli tieto syövästä eli syöpäosastolla. Toiseksi ihmetytti, että päivystyksen miehitys oli kaikkina aikoina sama eli potilasmäärä ei vaikuttanut henkilöstön määrään. Viikonloppuina oli potilasmäärä yli kaksinkertainen verrattuna muihin arkipäiviin.

Alli kuoli Diakonissalaitoksen saattohoidossa 27.8.2013. Kokemukset Keskussairaalan toiminnasta saivat minut perustamaan Viena ja Alli Suorsan terveydenhoitosäätiön. Minulla oli joku, joka ohjasi minun toimintaani. Säätiön hallituksen kommentit eivät näyttäneet vaikuttavan mitenkään päivystyksen toiminnan organisointiin. Yksi merkittävä asia, jonka säätiömme sai aikaan oli päivystystilojen uudelleen remontointi. Minä ja Mauno Lilja kävimme yhdessä päivystyksen vastaavan lääkärin kanssa tutustumassa päivystystä vieressä oleviin lähes tyhjiin tiloihin. Päivystyksen remontin jälkeen tilat yli kaksinkertaistuivat, jonotus siirtyi käytäviltä valvottuihin tiloihin, mielenterveys- ja päihdepotilaat saivat omat tilansa. Mielenterveyspotilaat saatiin ohjattua heille varattuihin tiloihin. Päihdepotilastilat jäivät käyttämättä, kun sinne ei saatu hoitajia. Tilat lienevät vieläkin käyttämättöminä.

Säätiön tutkimusten avustusten tuloksena on syntynyt monta lääketieteen tohtoria. Tällä hetkellä yliopiston professori Vesa Kivimäen tutkimus aivopesurilaitteen hyväksikäytöstä on saanut meiltä hankerahoitus päätöksen - 2024-2027 aikana 170 000 euroa vuodessa. Laitteisto hankinnasta - noin 3 miljoonaa euroa – vastaa yliopisto. Tutkimus tähtää siihen, että löytyisi parannuskeno Alzheimerin sairauteen. Toinen merkittävä avustussuunta on köyhien nuorten liikuntaharrastusten mahdollistamine. Äitini antoi minulle vähistä varoistaan sen verran, että sain koulutuksen hankittua ilman lainaa.

Olen jakanut perillisilleni omista runsaista varoista jo enemmän. Jokainen lapseni on saanut koulutusvarat ja vähintään yksiön asunnoksi. Tällä hetkellä olen omasta mielestäni hyvässä fyysisessä ja henkisessä kunnossa. Olen jakanut ennakkoon omaisuuttani saajan tarpeiden ja oman oikeuskäsitykseni mukaisesti. Tulen noudattamaan näitä periaatteita myös jatkossa. Kun annan lahjoituksia, en kysy kaikilta perillisiltäni neuvoa. Toivoisin, että kaikki merkittävä omaisuuteni olisi jaettu ennen kuolemani, ettei kävisi niin, että varojani jaettaisiin kaksikymmentä vuotta

riidellen. Minulta kysytään aina silloin tällöin, miksi olen päätenyt säätiöihin. En ole tehnyt sitä perillisten kiusaksi, vaan Luojani ohjaamana ja kiitollisena siitä, mitä olen saanut yhteiskunnalta.

Oulussa 6.9.2023 Martti Suorsa 2